

آیا ضعف سیاست‌گذاری‌های داخلی عامل حذف تلگرام طلایی بوده است؟

اصلی‌ترین عامل گسترش شرکت‌ها و پیام‌رسان‌های خارجی در چند سال اخیر را می‌توان ضعف سیاست‌گذاری پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی داخلی دانست.

به گزارش خبرنگار علم‌وفناوری ایسکانیوز، حذف تلگرام طلایی و هاتگرام که از پوسته‌های فارسی تلگرام هستند، چند روز پیش روی سیستم عامل اندروید توسط گوگل انجام شد.

ادعا این بود که این نرم‌افزارها به بدافزار تبدیل شده‌اند و اطلاعات افراد را به سرورهای جاسوسی منتقل می‌کنند. حال مسئله این است که صاحب این بچه‌های یتیم تلگرام کیست؟ چه کسی مسئول و پاسخگوی این بی‌سامانی، آشفتگی اطلاعاتی و ارتباطی است؟ چرا کسی پاسخ صریح و شفاف از عملکرد این پوسته‌های تلگرامی ارائه نمی‌کند؟ انگار زمانی که تلگرام فیلتر شد پاسخگویی به این سوالات نیز فیلتر شد.

وزیر ارتباطات در توییت خود در این زمینه از حق الناس سخن گفت و اعلام کرد که ما هشدار داده بودیم این پوسته‌های فارسی تلگرامی فاقد امنیت هستند. وزیر اطلاعات نیز در نشست با کمیسیون امنیت ملی مجلس تلگرام طلایی را ایرانی و قانونی می‌داند و معتقد است که این پیام‌رسان ۲۵ میلیون کاربر دارد. یتیم بودن این پیام‌رسان‌ها کاملاً مشخص است چون کسی که مسئولیت این حوزه را بر عهده دارد، رای بر بی‌اعتباری آن داده است و از طرف دیگر یک مقام بلند پایه امنیتی، مهر تایید بر قانونی بودن آن می‌زند.

مسئله اول؛ باید این سوال پاسخ داده شود، آیا این پیام‌رسان‌ها قانونی هستند یا نه؟ اگر قانونی نیستند چگونه وزارت ارتباطات اجازه فعالیت بدون فیلتر داده است تا به قول گوگل، اطلاعات ایرانی‌ها در خطر باشد و اگر قانونی است چرا دوباره آذری جهرمی وزیر ارتباطات در اظهار نظری از بی‌اعتباری و امنیت نداشتن آن سخن می‌گوید؟!

با توجه به اظهار نظر وزیر اطلاعات می‌توان نتیجه گرفت سرورهای تلگرام طلایی در داخل کشور فعالیت می‌کند و زیر نظر مقررات داخلی کشور است. اگر ایران مالکیت این پوسته تلگرامی را بر عهده دارد چرا هیچ تلاشی از طرف وزارت ارتباطات برای امن شدن آن صورت نگرفته، در حالی که جنگ سایبری در حال حاضر مسئله اصلی کشورها برای حفظ اطلاعات شهروندان است.

مسئله دوم؛ چگونه سیاست‌های داخلی توسط شرکت‌های آمریکایی از جمله گوگل و پاول دوروف (مدیر عامل تلگرام) با شکست مواجه شده است؟ به یقین اگر کسی این فضا را جنگ حساب نمی‌کند در اشتباه است. بله این فضا خون و خونریزی ندارد؛ ولی قدرت اطلاعاتی و ارتباطاتی کشورمان را مشخص می‌کند. حال وقتی هیچ رویه ثابتی از سیاست‌گذاری نسبت به این پیام‌رسان‌ها در کشور وجود ندارد، شکست دور از انتظار نیست.

شاید در حوزه نظامی و هسته ای با تحریم و کارشکنی های مختلف نتوانند مسیر را مسدود کنند؛ ولی قدرت اطلاعات و ارتباطات سیاست‌گذاری متفاوتی را می‌طلبد، چون سرعت پیشرفت این حوزه با پیشرفت دیگر حوزه‌ها قابل مقایسه نیست. بنابراین اگر هنوز در حوزه سیاست‌گذاری ضعف داریم، چگونه می‌خواهیم با شتاب این حوزه همراه باشیم و مانع از اینگونه کارها شویم. حذف این پیام‌رسان‌ها مطمئناً گوگل و اینگونه شرکت‌ها را در آینده گستاخ‌تر می‌کند و هرگونه اپلیکیشن و پیام‌رسانی حتی اگر از اعتبار بالایی هم برخوردار باشد، دوباره گرفتار این مسئله می‌شوند.

مسئله سوم؛ آیا نقض حریم خصوصی افراد برابر با جاسوسی نیست؟ جدا از امنیت داشتن یا نداشتن یک اپلیکیشن، وقتی توسط کاربران نصب و مورد استفاده قرار می‌گیرد به معنی مورد تایید بودن آنهاست و کسانی که امنیت را در این فضا تامین می‌کنند از جمله سپر امنیتی گوگل باید در سطح هشدار به مخاطب بماند و نباید برنامه را بدون اینکه مخاطب راضی باشد از سیستم عامل شخصی فرد پاک کند، این نقض آشکار حریم خصوصی افراد است.

مسئله امنیت برنامه‌ها در کشورهای دیگر نیز وجود دارد، از جمله برنامه وی‌چت در چین که بارها امنیت نداشتن آن توسط نهادهای مختلف اعلام شده؛ ولی هرگز گوگل این نوع برخورد را با وی‌چت در دستور کار خود قرار نداده است. به وضوح می‌توان به اهداف سیاسی گوگل در پشت پرده حذف این برنامه‌ها پی برد. البته این برخورد با برنامه‌های اپل در داخل کشور نیز در چند سال اخیر همیشه در اولویت این شرکت قرار دارد.

استقلال کشور در حوزه اطلاعات و ارتباطات چگونه تامین می‌شود؟

وقتی سیستم عامل اندروید، گوگل پلی و در راس آنها گوگل به راحتی نرم‌افزارهایی که تحت نظارت کشور ما قرار دارد را از سیستم عامل شخصی تک‌تک افراد حذف می‌کند، می‌توان گفت عملاً استقلال کشور در این حوزه به خطر افتاده است. حذف این برنامه‌ها بدون داشتن هیچ مجوزی از طرف کشورمان، با وجود اینکه این شرکت‌ها با مجوز از طرف نهادهای مربوطه در داخل کشور فعالیت می‌کنند، قابل تامل است.

نهادهای مربوطه به خصوص وزارت ارتباطات می‌بایست در این مسئله از استقلال کشور دفاع کنند و اجازه ندهند که چنین اتفاقاتی تکرار شود. همچنین باید از جاسوسی و بدافزار بودن این پیام‌رسان‌ها تعریف درستی صورت گیرد؛ چون به احتمال زیاد جاسوسی بودن از نظر این شرکت‌های آمریکایی یعنی اینکه اطلاعات به سرورهای آنها منتقل نمی‌شود و بانک اطلاعاتی آنها تشکیل نخواهد شد.

انتهای پیام /